

Σ τούς γονεὺς χαρά, ποῦ ἔχουν εἰς τὰ κρύα γηρατειά τους
Τέτοια ἀθῶα ἀγγελουδιὰ, τέτοια ἀγγελικὰ παιδιὰ
Μὰ καὶ 'ς τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα τί τιμὴ! ποῦ δυστυχιά τους
Θεωροῦνε τῶν γονέων κάθε μία δυστυχιά.

Π. Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ.

Βλέπετε τὸν γαλβανωτὴν ἐκεῖνον πόσον ἐπιτηδεῖως
φαίνεται ὅτι παρατηρεῖ ἀγγεῖον δοθὲν αὐτῷ παρὰ μι-
κροῦ κορασίου πρὸς διόρθωσιν; Παρατηρεῖ σκέπτεται
πῶς νὰ ζητήσῃ πλειοτέραν ἀμοιβὴν ἀφοῦ ἔχει νὰ κά-
μῃ μὲ τὸσον ἄπειρον πελάτην καὶ καταλήγει εἰς τὴν
σκέψιν νὰ εἴπῃ ὅτι τοῦτο εἶνε ἀνεπίδεκτον διορθώ-

Η ΣΥΜΦΟΡΑ ΤΟΥ ΑΔΙΚΟΥ

Ἡ δικαιοσύνη περιορίζει τὴν ἐσχὺν τῆς κατὰ τὴν
κοινωνικὴν θέσιν ἐκάστου καὶ τὰς περιστάσεις· καὶ ὥς
ἀπὸ τούς δημοσίους λειτουργοὺς ἀπαιτεῖ τιμίαν δια-
χείρησιν τῆς εἰς αὐτοὺς ἀνατιθεμένης ὑπηρεσίας, οὕ-
τως ἀπὸ τὸν τεχνίτην ἀπαιτεῖ τιμιότητα καὶ πίστιν
κατὰ τὰς συναλλαγὰς του, καλὴν καὶ στερεὰν ἐργα-
σίαν ἀνάλογον τῆς δεδομένης ἀμοιβῆς.

σεως. Ἡ ἀποστείλασα αὐτὸ πτωχὴ οἰκογένεια ἀναγ-
κάζεται νὰ τῷ παραγγείλῃ τὴν κατασκευὴν καινουρ-
γοῦς τοιούτου, νὰ πετάξῃ τὸ πρὸς διόρθωσιν καὶ νὰ
πληρώσῃ τρεῖς δραχμὰς ἀντὶ ἑσῶς 10 λεπτῶν, ἀφοῦ
καὶ διὰ τὸ δεύτερον εἶχε καταβληθῇ ὑλικὸν καὶ ἐργα-
σία ἀθλία. Ἡ τιμωρία ὅμως εἰς τοὺς παραβάτας τῶν
θεῶν παραγγελμάτων θάττον ἢ βράδιον ἐπέρχεται
καὶ τοῦτο διὰ τρόπου ὅσον οἶόν τε καταδεικνύοντος τὸ
ἀμάρτημα· ὁ τὸσον ἐπιτήδειος χρηματολόγος τεχνίτης

δὲν ἡδυνήθη νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἐκδίκησιν αὐτοῦ τοῦ ἀδίκως θεωρηθέντος ἀχρήστου ἀγγείου, προπαρασκευαίης θείας προνοίας.

Ἐνῷ τὸ ἐσπέρας ἐπανήρχετο σκεπτόμενος εἰς τὸν οἶκόν του πατὴρ ἐπὶ τίνος ἀντικειμένου κυλινδραιοῦς λίαν στερεοῦ, ὥστε νὰ μὴ θραυσθῇ, ἀλλὰ κυλισθέντος καὶ ἀνατρέπεται θραύσας τὸν δεξιόν του βραχίονα. Ἦτο τὸ εἰς τὸν δρόμον ὡς ἀχρήστον ῥιφθὲν ἐκεῖνο ἀγγεῖον, ἐπενεγκὼν μηνιαίαν ἀσθένειαν καὶ ἑκατονταπλασίονα τῶν ἀδίκως προσπορισθέντων ἔξοδα. Εἶδεν οὗτος τίνος ἐγκλήματος θῦμα ὑπῆρξε, καὶ ἔχομεν ἤδη ἀγαθὸν ἐργάτην αἰσθανόμενον τὰς γλυκύτητας τῆς δικαιοσύνης τὰς πληρούσας τὴν ζωὴν μας εὐδαιμονίας καὶ μακαριότητος.

Η ΔΩΡΕΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

Ἡ νῆσος Καπρέρα, ἣν ἡ οἰκογένεια τοῦ Γαριβάλδου ἀπεράσισε νὰ δωρήσῃται τῇ Ἰταλίᾳ, ἔχει δεκαπέντε ἰταλικῶν μιλιῶν περιφέρεια καὶ πέντε μῆκος. Ἀπὸ τοῦ 1864 ἦτο σχεδὸν ὁλόκληρος, ἰδιοκτησία τοῦ στρατηγοῦ Γαριβάλδου. Πρὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὸ ἥμισυ ἀνῆκεν εἰς τὴν χήραν ἀγγλοῦ τινος ὀνομαζομένου Ριχάρδου Κόλλινς, παρὰ τοῦ ὁποίου ἡγοράσθη τὸ 1864. Τρεῖς χωρικοὶ εἶχον προσέτι ἐλάχιστον μέρος τῆς νήσου. Εἰς ἐξ αὐτῶν, μετὰ τῆς οἰκογενείας του, διετρερέτο ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ καθόσον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ κερδαίνῃ τίποτε ἐκ τῆς γῆς ἣν ἐκέκτητο, ἀλλὰ τὸν ἡδυνε ἡ ἰδέα ὅτι ἀποθνήσκων ἤθελε καταστήσει τὸν στρατηγὸν κληρονόμον του. Τοῦτ' αὐτὸ συνέβαινε καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους δύο χωρικοὺς ἰδιοκτήτας. Παρεκτὸς τῶν κατοικιῶν τῶν ἀνθρώπων τούτων ὁ Στρατηγὸς εἶχε δώδεκα οἰκοδομὰς ἐπὶ τῆς νήσου, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἦσαν ἐγγὺς τῆς ἰδίας αὐτοῦ οἰκίας, αἱ δὲ λοιπαὶ ἦσαν διεσπαρμέναι ἐπὶ τῆς νήσου διὰ διαφόρους χρεῖας. Ἡ Καπρέρα συνίσταται κυρίως ἐκ τριῶν λόφων ἢ βουνῶν τὸ *Monte Fico*, *Monte Baccu* καὶ *Monte Telaione*. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου ὑπάρχουσι πολλὰ ἐπίπεδα μέρη λαμπρῶς καλλιεργημένα. Παρὰ τὸ βουνὸν *Fico* εἶναι νησίδιον καλούμενον *Isola del Porco* τουτέστιν Γουρουνόησι, ἀνῆκον ἐπίσης εἰς τὸν στρατηγόν. Ἐπὶ τοῦ ὅρους *Telaione* ἦσαν καὶ ἴσως εἰσὶν ἀκόμη ἄγριοι τράγοι.

Τὸ κλίμα τῆς Καπρέρας ὁμοιάζει μὲ τὸ τῆς Σαρδηνίας· δὲν εἶναι οὔτε πολὺ ψυχρὸν οὔτε πολὺ θερμὸν· ἀλλ' εἶναι ἐκτεθειμένον εἰς σφοδροὺς ἀνέμους, ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν καλλιέργειαν κυρίως τῶν μεγάλων δένδρων. Παραθέτομεν ἐνταῦθα ἐν μεταφράσει τὴν πράξιν δι' ἧς ἡ οἰκογένεια τοῦ Γαριβάλδου δωρεῖται τὴν νῆσον εἰς τὸ Ἰταλικὸν κράτος. — «Ἀπαντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας Γαριβάλδου τουτέστι Μενόττης, Ριτσιώτης καὶ Θηρεσίας τέκνα τοῦ στρατηγοῦ Γαριβάλδου καὶ Φραγκίσκα· Ἀρμυσία χήρα αὐτοῦ συνελθόντα ἐν Καπρέρα, καὶ τοὶ ἀγνοοῦσι τὰς διατάξεις τῆς διαθήκης τοῦ πατρὸς αὐτῶν καὶ συζύγου· ἂς ἐννοοῦ-

σι νὰ σεβασθῶσι, ἀπεράσισαν ἵνα, ἡ μόνη ἀκίνητος περιουσία τοῦ μακαρίτου στρατηγοῦ, ἥτις εἶναι ἡ νῆσος Καπρέρα, μὴ διαιρεθῇ μηδὲ ἀπαλλοτριωθῇ μηδὲ χρησιμεύσῃ εἰς μέσα κερδοσκοπίας· κοινῶς αὐτῶν πόθος εἶναι ὅπως τὸ μέρος ὅπερ τοσοῦτον ἡγάπησε, ἐνθα ἔζησε καὶ ἀπέθανε, μείνῃ ἀνέπαφον, εἰς αἰετὶμον καὶ φυσικὸν μνημεῖον τοῦ μεγαλείου του. Παρεδέξαντο ἐπομένως τὰς ἐξῆς συμφωνίας· τὰ τέκνα τοῦ ἀποθανόντος Μενόττης, Ριτσιώτης καὶ Θηρεσίας καὶ ἡ χήρα Φραγκίσκα, παραιτοῦνται παντὸς μέρους τῆς νήσου Καπρέρας, ὅπερ ἤθελε περιέλθῃ αὐτοῖς λόγῳ δικαιοῦς, ἢ κληροδοσίας, ἢ ὅπως δῆποτε ἄλλως, εἴτε ὡς ἰδιοκτησίας, εἴτε ὡς ἐπικαρπίας. Ἡ Φραγκίσκα Γαριβάλδου ὡς ἐπίτροπος τῶν δύο ἀνηλίκων τέκνων τῆς Κληλίας καὶ Μανλίου, καὶ ὁ Μενόττης Γαριβάλδου, ὅστις πιθανῶς εἶναι ὁ ἐκ διαθήκης ἐπίτροπος αὐτῶν, παραιτοῦνται ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν παντὸς μέρους τῆς νήσου, ὅπερ ἤθελεν ἀνήκει εἰς αὐτὰ, ἀναλαμβάνοντες τὴν εὐθύνην τῆς πράξεως καὶ πρόθυμοι ὄντες νὰ πράξωσι πᾶν ὅ, τι ἀναγκαῖον ὅπως καταστήσῃ αὐτὴν ἐγκυρον καὶ ἀποτελεσματικὴν. Ἡ παραίτησις αὕτη γίνεται ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ δωρῆσασθαι τὴν νῆσον Καπρέραν, μεθ' ὅλων τῶν ἐν αὐτῇ πρὸς τὸ ἰταλικὸν κράτος. Μέχρις οὐ ἐπομένως ἡ πράξις τῆς δωρεᾶς ἐπιστήμως διομολογηθῇ ἢ ἰδιοκτησία θέλει μένει εἰς τὴν κατοχὴν τῶν σχετικῶν αὐτῆς κυρίων, οἵτινες παραδίδουσι τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς πρὸς τὸν Μενόττην Γαριβάλδου. Τὰ ἐπιπλά σκευὴ καὶ πάνθ' ὅσα εὕρηθαι ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ στρατηγοῦ θέλουσι μείνει μετὰ τῆς ἀκινήτου περιουσίας, ἀποτελοῦντα μέρος τῆς δωρεᾶς».

Η ΜΙΚΡΑ ΑΝΕΨΙΑ (*)

χωμφοδία εἰς πρᾶξιν μίαν.

ΠΡΟΣΩΠΑ.

- 1). Ὁ κ. ΓΚΡΙΜΑΡ, πλούσιος ἄγαμος.
- 2). Ὁ ἱατρός ΒΙΡΙΕ.
- 3). ΚΑΙΚΙΑΝ, ἀνεψιὰ τοῦ κ. Γκριμάρ, δεκαετής.
- 4). ΙΩΑΝΝΗΣ, ὑπηρέτης τοῦ κ. Γκριμάρ.

Ἡ σκηνὴ ἐν Γενεύῃ, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κ. Γκριμάρ.

ΣΚΗΝΗ Α'.

ΙΩΑΝΝΗΣ (μὲ σάβωθρον εἰς τὴν χεῖρα).

Πρέπει ν' ἀρχίσω τὸ νέον ἔτος μὲ καμμιάν γενναίαν πρᾶξιν. Θὰ ὁμιλήσω· ναι, θὰ ὁμιλήσω, καὶ τὸ πρῶτον μάλιστα. Τὸ ὑπεσχέθην εἰς τὴν ἀδελυκὴν μου. Εἶναι βέβαιον ὅτι χρειάζομεθα μίαν βοηθόν. Ἡ Ἰουλίττα εἶναι τιμὴ καὶ εὐτυχεύουσα... αὐτὴ εἶναι φυσικώτατος,

(*) Ἐδημοσιεύθη γαλλιστὶ ἐν τῷ περιοδικῷ «*Magasin Illustré d'education et de Recréation*», τῷ μόνῳ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας βραβευθέντι.